

tapahtuisikin, niin on ainoastaan yksi ilta viikossa, jolloin Mr. Glock on vapaa virallisista velvollisuuksistaan.

□ □ □

Asia on nyt niin, että veli Glock on myöskin perheenisä. Hänellä on vaimo ja kolme lasta. Hän ansaitsee juuri niin paljon, että kykenee perheelleen hankkimaan välttämättömimmät elämän tarpeet. Ja siksi täytyy hänen vaimonsa pitää huoli kodista. Ja eikös häneltä juuri sitä odotetakin?

Mrs. Glockilla ei ole "poosua", sellaista mitä poosulla tavallisesti ymmärretään. Hänen isäntänsä ei ole katsomassa hänen työnsä perään. Eikä sitä ole tarvitskaan tehdä, sillä työ tulee tehdyksi hyvin ilman peräänkatso mattakin. Mrs. Glock ei tiedä mitään työnvähyydestä. Hänellä on aina työtä. Hän lakaisee, tomuuttaa, pyykkää, paikkaa, parsii, laittaa aamiaista, päivällistä, illallista, lyhyesti sanoen, on hänellä aina tarpeeksi työtä tehtävänä ja niin kuluu päivä. Ja uuden päivän alkaessa taas alkaa sama työ, makuuhuoneesta keittiöön, keittiöstä pyykkipunkalle, pyykkipunkalta tiskeille, tiskeiltä uuniin luo; sipulia, perunoita, jauhoja, likaa, romua, tuhkaa, resuja, patoja, pannuja, veitsiä, kahveleita; ja taas puhdistamista, lakaisemista—aina samaa—ei koskaan mitään muutosta. Joka päivä uusiintuu sama yksitoikkoinen raataminen, kunnes päivä on kulunut ja yö on tullut.

Ilta vihdoinkin saapunut! Jokaisen päivän iltana päättyy Mrs. Glockin työ kuitenkin siksi päiväksi. Väsyttävä pyykkäminen, peseminen ja kuuraaminen on vihdoinkin tehtynä. Lapset ovat laitettu nukkumaan ja Mrs. Glock on yksin, sillä hänen miehensä on "jäsen" ja siksi poissa kotoa jokainen ilta viikossa.

Joskus on "jäsenen" vaimo väsynyt ja uupunut ja nukkuu kuin halko. Toisinaan koettaa etsiä jotain ajankulua itsellensä. Onhan sitä aina vaatteiden silittämistä, tai vaatteiden paikkaamista, tai voisihan hän lukea sanomalehtiä, mutta mitä ikinä hän tekeekin, on hän aina yksin... Kaikki on hiljaista ympärillä ja se on niin kovin ikävää. Valo eteisessä on sammutettu; on myöhä. Kaikki naapurit nukkuvat; kaikki lepäävät päivän väsyttävästä työstä. Tuntuu kovin painostavalta, ja kaikki tuntuu niin surulliselta. Kauhea tyhjyys jäyttää hänen sydämessään.... tekisi mieli itkeä, itkeä...

Kuten tavallista, Mrs. Glock ei koskaan valita. Hänellä on tarpeeksi kaikkea mitä hän talouudessaan tarvitsee—kyllyksi asioita ja tarpeeksi työtä ja äitinä löytää hän onnea lapsistaan. Ja kuitenkin on aina seuralaisena tuo kauhea kiduttava tyhjyys sydämessä; tuo lakkaamaton halu saada jotain vaihtelua; tuo ikuinen ikävöiminen elämään—halu saada todella elää; olla samallinen kuin monet muut—olla vapaa, vapaa alinomaisesti raadannasta ja yksitoikkisuudesta, vapaa näkemään, kuulemaan, nauttimaan elämästä.

Mutta usein johtuu mieleen

ajatus: "mitä hyödyttää haluta, toivoa?" Patoja ja pannuja ja astioita; lakasee, kuuraa; solkkuja, vuoteita, akkunoita ja yhä uudelleen ja uudelleen käy ympäri sama rata—pöydän luota pyykkipunkalle, pyykkipunkalta sinkille, sinkin luota uuniin luo ja—oh kuinka se väsyttää! Kuinka yksitoikkoista ja tappavaa se on! Sydän särkyä, sielu synkistyy, murtuu raskaan raadannan painon alla ja tekee mieli itkeä... itkeä...

Ikävimmät ajat Mrs. Glockin elämässä ovat pitkät talvi-illat. Ei ole ketään kenelle puhuisi. Tekisi mieli mennä johonkin ulos hetkeksi; näkemään jotain, maistamaan vähän elämästä. Yksin, aina yksin, ei muuta seuralaista kuin tuo alinomainen kiduttava jäytävä tunne sydämessä....

Lautasia, astioita, patoja—sitä vaan eikä mitään muuta. Aina samaa, ei koskaan muutosta, aina sama yksitoikkoinen raadanta, eikä koskaan ketään, kenen kanssa keskusteleisi.

Mutta hän, "jäsen", on aina onnellinen. Hän puhuu, keskus-

telee, väittelee, hän nauraa ja hänellä on aina tointa tavatesaan ihmisiä, kohdatessa uusia kasvoja; lyhyesti sanoen hän elää ja nauttii elämästä—elämästä sellaisena kun hän sen näkee. Mutta miksi? Miksi niin? Eikö vaimo ole oikeutettu nauttimaan samoista oikeuksista, samoista mahdollisuuksista? Miksi pitää häneltä kieltää kaikki se, mikä tekee elämän rikkaammaksi, täydemmäksi, onnellisemmaksi? Nämä kysymykset alituisen vaivaavat mieltä. Ne ovat kiusallisia kysymyksiä. Ne poistavat unen yöllä. Sydän särkyä ja ajatukset pyörivät noissa kysymyksissä, noissa kiusallisissa, piinaavissa kysymyksissä..

□ □ □

Hyvin usein tapahtuu niin, että kun "jäsen" ottaa puheenvuoron vaatiin kokousta palaamaan järjestykseen, hänen vaimonsa kyyneleet putoilevat hiljaisesti, illan ikävässä hiljaisuudessa tiskivatiini, jonka yli hän on kumartuneena.

(Kääntänyt englanninkielelle Pauline E. Newman.)

KODIN OSASTO

KUN OSTATTE PUMPULI-KANKAITA.

Terävän näköinen nainen, joka tarkasti tavallisuudesta poikkeavalla huolellisuudella kankaan kappaletta halvennusmyynnissä, kiinnitti huomion hiljan ja minä seisahduin häntä tarkastamaan. Hetken tarkastettuaan heitti hän kankaan takaisin tiskille ja työntäytyi ulos väkitungoksesta. Rohkaisin itseni ja kysyin: "Voitteko sanoa minulle, josko tuo kangas on todellakin hyvällä kaupalla myytävänä ja jos ei se ole, niin miksi se ei sitten sitä ole?"

Hän katsoi minua suoraan silmiin. "Mihinkäs te sitä tarvitseisitte?" kysyi hän vastaan.

"Koetin vastata jotain nimitellen niitä tarpeita minin sellaista kangasta tavallisesti käytetään, "leningeliin, puseroihin, lasten mekkoihin tai aluvaatteiksi tai — tai vuoriksi."

"Tuo kangas on kehoa mihinkään sellaiseen tarpeeseen", sanoi viisas ostaja. "Melkein ainoa tarve mihin sitä voisi käyttää, olisi pusseina pukujen suojelemiseksi ja enkä tiedä, kelpaisiko se oikein silhenkään, se kun on niin harvaa, että voisi päästää tomun läpi. Se ei kelpaa leningeliksi, puseroiksi eikä vuoriksi, sillä kun vetänee sormillaan kankaan alapuolelta lipsahtelevat langat kankaassa ja koko kangas näyttää raihnal-selta. Ymmärrätkö?"

Minä ymmärsin.

"Se on harvaa kudontaa," selitti hän. "Ei mikään kangas pidä kutiaan, jos kudonta on harvaa. Ja sitten siinä ei ole neulanreikiä pitkien syrjää; silloin kun niitä puutuu kankaasta, niin voitte olla varma siitä, että se on tarpeeksi hyvin venytetty valmistaisissa. Voitte olla varma siitä, että se vanuu pestessä. Nähkääs, minä olen tehnyt tehnyt työtä pumpullimyllyssä ennen naimisiin menoani, joten minä tunnen kaikki nämä seikat. Tuo kangas tuntui kovin hukkaalle myöskin ja se tarkoittaa sitä, että se olisi kovin "pryhättöntä" pesun jälkeen," ja hän nyökkäsi hyvästiksi.

Näisten tuhaavaiseen ostelemiseen on suurimpana syynä se, ettei tuneta kankaista mitä ostetaan. Suurin tuhaus ostamisessa tapahtuu juuri halvennusmyynnissä. Se on seula, jonka läpi perheen varat allituisesti luisuvat haaskioon. Viime sadan vuoden kuluessa on amerikalainen rikkautiskeinottelu kasvanut suunnatto-

massti; mutta amerikalaisen naisten taito kuluttaa rahaa järjestyksellä ei ole ensinkään edistynyt vaan päinvastoin. Kun nyky päivän kotitaloudenhoitaja syytetään tuhaavaisuudesta, ottaa hän aina turvakseen kalliit elantokustannukset. Mutta on kuitenkin olemassa yksi taakka, jota ei raskaan työn raatajan olisi pakko kantaa, ja se on se haaskaus, joka johtuu kelpaamattoman tavaran ostamisesta.

Todellinen säästäväisyys ei ilmene siinä, että ollaan visusti ja piina-taan itseään, kieltäytymällä monista välttämättömistä tarpeista. Päinvastoin, säästäväisyys ilmenee tulojensa järjestyksellä käyttämisessä. Kaikki suuret liikkeet panevat mahdollisimman hyvin tämän periaatteen käyttäntöön, palkaten kykeneviä asiantuntijia pitämään lukua tavaran ulosmenosta, pitämään silmällä, josko missään ilmenee "vuotoa" ja tarkastamaan jokaista mahdollista hyödykealaa liikkees-sä. Taitava talon emäntä seuraa samaa periaatetta ostalissaan ruokatarpeita perheelleen. Hän on käynyt so-taa valhemittoja vastaan ja käyttänyt hyväksensä puhdasravintotutkimuksia. Nyt olisi hänen otettava uusi liikkeensä haara huomioon. Häneä olisi pakotettava tehtailijat valmistamaan kunnollisia kankaita, sillä juuri hänen tietämättömyytensä on tehtailijain etu.

Eris pumpullehtailija Uudessa Englannissa tunnusti minulle kerran, että hänen tehtailissaan valmistetaan joka kuukausi tuhansia jaardea eräänlaisia kangasta, tarkotuksella "murtautua markkinoille".

"Se on nukkakangasta", sanoi hän, "ja se näyttää huolimattomalle ostajalle erinomaiselta, mutta se on niin karkeata ja harvaa, että voisit hel-teillä herneitä sen läpi. Me emme tietenkään pane leimaamme siihen kankaaseen."

Useat agentit, jotka ostavat pumpulikankaita suuriin departmentti-kauppoihin ovat kertoneet minulle seuraavan mielipiteen:

"Mitä hyötystä siitä olisi, että kertoa ostajansille enempiä kuin mitä he tietävät? Me sanomme heille mitä heidän tulee ostaa. Me emme halua sitä, että he rupeaisivat liiksi arvosteleviksi ja vaativiksi."

Aivan niin! Sillä jos naiset todella tietäisivät miten arvostella kankaita, niin eivät vähittäismyyjät voisi myydä heille kuormittain kelvottomia kankaita.

Tavaran halpuus on se valhetähti, joka houkuttelee ostajan tuhaamaan rahansa. "Halvan" tavaran ostaminen on työläis-perheen tulojen pahin vihollinen, sillä "halvat" lakanat, tyyrynpäälliset, leningit j.n.e. ovat sellaista tavaraa, että niitä täytyy liian usein ostaa. Ne kyllä näyttävät hyvälle uutena, mutta melko kehnoille jo ensi pesun jälkeen ja pian sen jälkeen niihin alkaa ilmestyä reikiä. Kehnoita näyttävät "trimminki" leningeissä tavallisesti kestää enemmän aikaa kuin itse kangas.

Tämä toteaa sen seikan, että kangas on valmistaisissa väärennetty näyttämään siltä mitä se ei todellisuudessa ole, että kuteet kankaassa ovat kehoja laja pumpulla; että se on kudottu lyhyistä pumpullin untuvista, jotka erotetaan karstetussa pit-kistä ja kestävästä pumpullivilloista. Ensiluokan kutomomylyissä myydään tämä keho villo hylkykaluna erilaisten tappeisiin, kutoa täytteiksi, topnungeiksi j.n.e. Toisissa tehtaissa käytetään tämä hylkykalua siltä, että siitä kehrätään "täytelankoja", jotka ovat kerrassaan kelpaamattomia ja katkeilevat usein kudotissa. Ja vaikka lutoja nämä katkenneet langat sitookin, niin ei se tee kangasta vähääkään lujemmaksi.

Hyvin haippo keino rahojensa tuhaamiseen on se, että ostaa "muodissa olevia" kankaita, jotka ovat jotain erikoisempaa mallia kuin tavalliset kankaat. Kankaan kysyntä sentähden, että se on "muodissa" antaa kauppiaille tilaisuuden kiskoa siltä korkeaa hinta samoin kuin tehtailijoillekin. Ja vielä sen lisäksi, että ostaja joutuu maksamaan muotikan-kaasta enemmän kuin sen arvo ansaitsee, on se seuraavana vuonna jo pois muodista, ja hän joutuu taas ostamaan jotain toista kangasta, joka on muodissa.

Eris tehtailija äskettäin ilmaisi, mitä lumpuukia tämä muotikankaiden myynti on. Hän puhui n.k. "gabardine" nimisestä kankaasta, joka oli silloin muodissa:

"Tiedätkö", sanoi hän, "että tämä on samaa väärennettyä pumpull-"serge"-kangasta, jota me olemme tuottaneet ja myyneet etelän ja lännen pikkukauppiaille vähittäismyyjille jo vuosia? Emme koskaan saaneet sitä kaupaksi suurissa kaupungeissa, mutta nyt kun sille on annettu uusi ranskalainen nimi, sama nimi kuin sillä villakankaalla oli, joka oli niin haluttua viime keväänä, niin emme nyt voi tuottaa tätä kangasta niin paljon kuin mitä sillä olisi kysyntää. Ja tietysti silloin kun kysyntä on suuri, kohoaa myöskin hinta. Tässä on meidän tilaisuutemme ja myöskään vähittäismyyjien — ja me molemmat käytämme tilaisuutta hyväksemme."

Eikö tämä ole erinomainen esimerkki osottamaan kuinka ostajan tietämättömyys antaa kauppiaille ja tehtailijoille tilaisuuden häntä nykeä mielensä mukaan!

Eris kutomooexpertti sanoi kerran, että todelliset halvennusmyynnit pumpulikankaalle ovat harvinaisuuksia. Ja varsinkin sellaisilla kankailla, jotka ovat tavallisia suuria kudoksia kuin enin osa valkoisista kankaista on nim. "Swiss", "cambrick", "lawn", "muslin" j.n.e., sillä ne ovat aina samoja vuodesta toiseen. Jos suuria halvennusmyyntejä näissä kankaissa järjestetään, niin silloin voi ostaja olla varma siitä, että kankaat eivät ole sitä mitä niiden sanotaan olevan. Ja värillisten kankaiden halvennusmyynti tavallisesti tarkoittaa jompaa kumpaa kahdesta seikasta: Kankaat ovat joko menossa pois mallista, vaikka sen asian tietävät vain kauppiat, tai sitten kangas on väärennettyä, kehoja laja; värit mahdollisesti eivät ole pitävät, tai se on kehoja kudontaa niin, että kangas voi venyä joka suunnalle päin. Ja todellisuudessa ei ostaja saa mitä houkutelevat halvennusmyynti-ilmotukset uskottavat hänen saavan, vaan hän todellisuudessa valitaa rahansa arvottomaan tavaraan.

(Jatk.)

Cloquetin s. s. osaston ompelu-seuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompelu-seura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.